

Merzolino

Časopis 4.b razreda OŠ Dr. Ivan Merz

Broj 2, šk.g. 2011./2012.

RIJEČ UREDNIKA

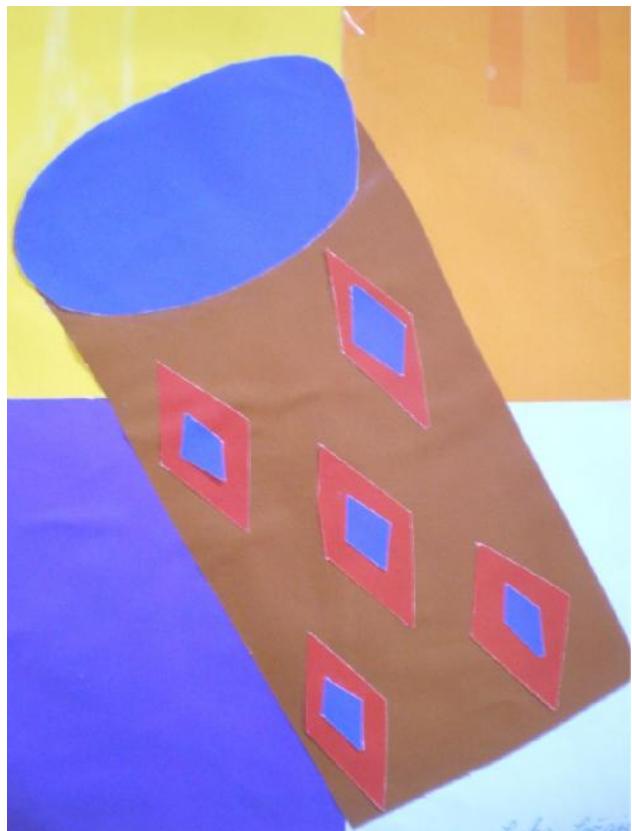
Eto, dragi naši, evo nas na kraju drugog polugodišta. Nadamo se da ste s nestrpljenjem očekivali novi broj „Merzolina“.

U ovaj broj „Merzolina“ ugradili smo pregršt veselja zbog svega lijepog i dobrog što smo doživjeli i naučili u ove četiri godine, ali i zrnce tuge jer se rastajemo s našom učiteljicom i bezbrižnošću razredne nastave. Ali, pred nama su nove pobjede, nova znanja, nove radosti i mnogo novih mudrih profesora koji jedva čekaju da na nas prenesu svoje znanje.

4.b vam želi najljepše ljetne praznike, mnogo kupanja, sunčanja, sladoleda, igrica, filmova, ali molimo vas, pročitajte preko ljeta i poneku knjigu!

Glazbeni instrumenti

Maša Kortinec, IV. b

Zorana Šeljanac, IV. b

Moja učiteljica

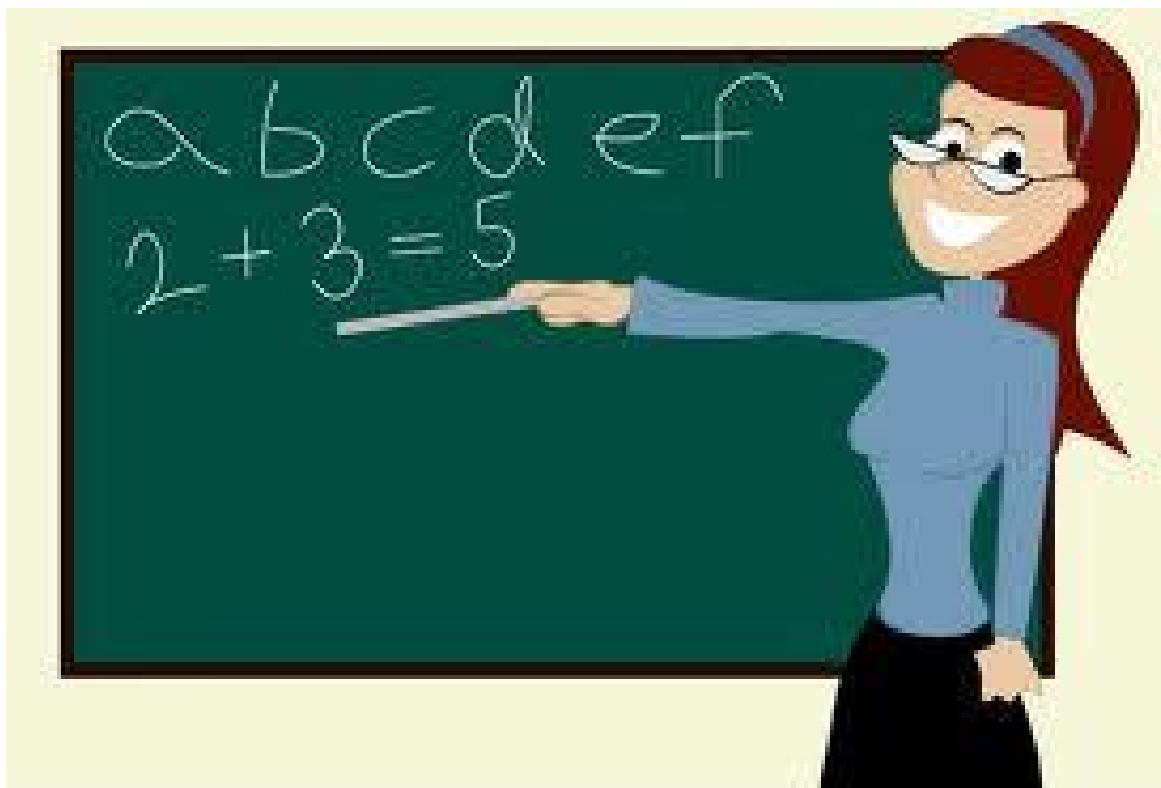
Opisujem svoju učiteljicu Ljiljanu Rukavinu.

Moja učiteljica ima 48 godina, a izgleda puno mlađe. Izgleda kao da ima 37 godina. Učiteljica je visoka i vitka, ima duguljastu glavu i sjajno plavu kosu. Oči su joj svijetlo smeđe, a trepavice su joj crne i guste. Na usnama ima roza sjajilo. Ima crnu haljinu, crno smeđi remen i smeđe čizme s potpeticom. Još ima dva dodatka: ogrlicu i crno bijelu narukvicu.

Učiteljica je draga, ljubazna i jako pametna. Ponekad je stroga jer nas želi što bolje pripremiti za peti razred. Svi je volimo.

Ja je slušam, pomažem joj lijepiti kolutiće na likovne radove i pokušavam imati sve petice jer nju to veseli. Ona je najbolja učiteljica na svijetu. Neću je zaboraviti i u petom razredu ću je uvijek posjećivati.

Petra Šprajc

Na krilima vjetra

Razmišljala sam kako bih najlakše pogledala znamenitosti u svom gradu. Dosjetila sam se da će to najlakše učiniti na krilima vjetra. Čekala sam nekoliko dana dok se nije pojavio odgovarajući vjetar. Kad je stigao, prepoznala sam ga po zvuku.

Krenuli smo od Draškovićeve ulice prema parku Zrinjevcu. Tamo smo se poigrali u paviljonu i razgledali spomenike poznatih osoba iz povijesti Hrvatske. Nakon toga krenuli smo prema Trgu bana Jelačića te nastavili Ilicom. Uspinjačom smo se popeli na gornji grad. Tamo smo vidjeli kulu Lotrščak koja se u 12 sati oglasila topom. Vidjeli smo i Markovu crkvu koja nas je oduševila svojim šarenim krovom. Stali smo pred jednu lijepu zgradu i upitali se: „Što li je to?“ Pročitali smo da je to zgrada Hrvatskoga sabora. Vjetar je rekao da ga politika ne zanima pa smo produžili dalje. Izdaleka smo vidjeli. Nešto tamno i kameni što nalikuje na vrata. Vjetar je uskliknuo: „To su Kamenita vrata!“ Unutra smo vidjeli zahvalicu Blaženoj Djevici Mariji. Voljela bih zapaliti svijeću ali sam u društvu vjetra pa mi to sigurno ne bi uspjelo. Nakon Kamenitih vrata osjetili smo strašan umor. Vjetar više nije imao snage pa smo se polako Radićevom ulicom spustili do trga.

Sjela sam u tramvaj broj 13 praćena hujanjem mog prijatelja vjetra.

Lana Jakelić

Mrtva priroda

Mrtva priroda je čest motiv svjetskih, pa i hrvatskih slikara. I mi smo se okušali u slikanju mrtve prirode.

Na krilima vjetra

Voljela bih da sam na krilima vjetra. Onda bih letjela iznad zemlje, iznad oblaka ... bilo bi kao u snu. Letjela bih s galebovima i golubovima, rodama i patkama. Gledala bih jelene kako skakuću sretno preko livade, preko potoka i vraćaju se svojoj kući u šumi.

Na krilu vjetra doletjela bih do slapa i pomalo pijuckala njegovu bistrvu vodu. Rashradio bi me i sam vjetar od toplih sunčevih strelica.

Da sam na krilima vjetra, legle bih na oblake bijele pa bih lebdjela, lebdjela beskrajnim plavetnilom neba.

Eh, kad bi to bar bilo moguće.

Mirela Mišić

Moja učiteljica

Opisujem svoju učiteljicu Ljiljanu. Ona ima 48 godina, ali izgleda mlado.

Ima plavu kosu, smeđe oči i guste trepavice. Danas nosi crnu haljinu, smeđi remen i smeđe čizme. Ona još ima narukvicu od čvrste plastike.

Učiteljica je jako dobra, šaljiva i stroga.

Ja sam ponekad zločest i neposlušan, a ponekad dobar prema njoj.

Bruno Filipan

PRIJEDLOZI ZA GRB 4.B RAZREDA

Obratite pozornost na slogane:

Znanje je moć!
Svi za jednog, jedan za sve.

Hrabrost i mudrost.

Svi su vrijedni.

Vratar Liverpoola

S razredom sam gledao norveški igrani film za mlade „Vratar Liverpoola“. Glavni lik je dvanaestogodišnji dječak Jo. Mislim da je Jo ružan, kukavica i previše sramežljiv. Majka mu je lijepa i snažna.

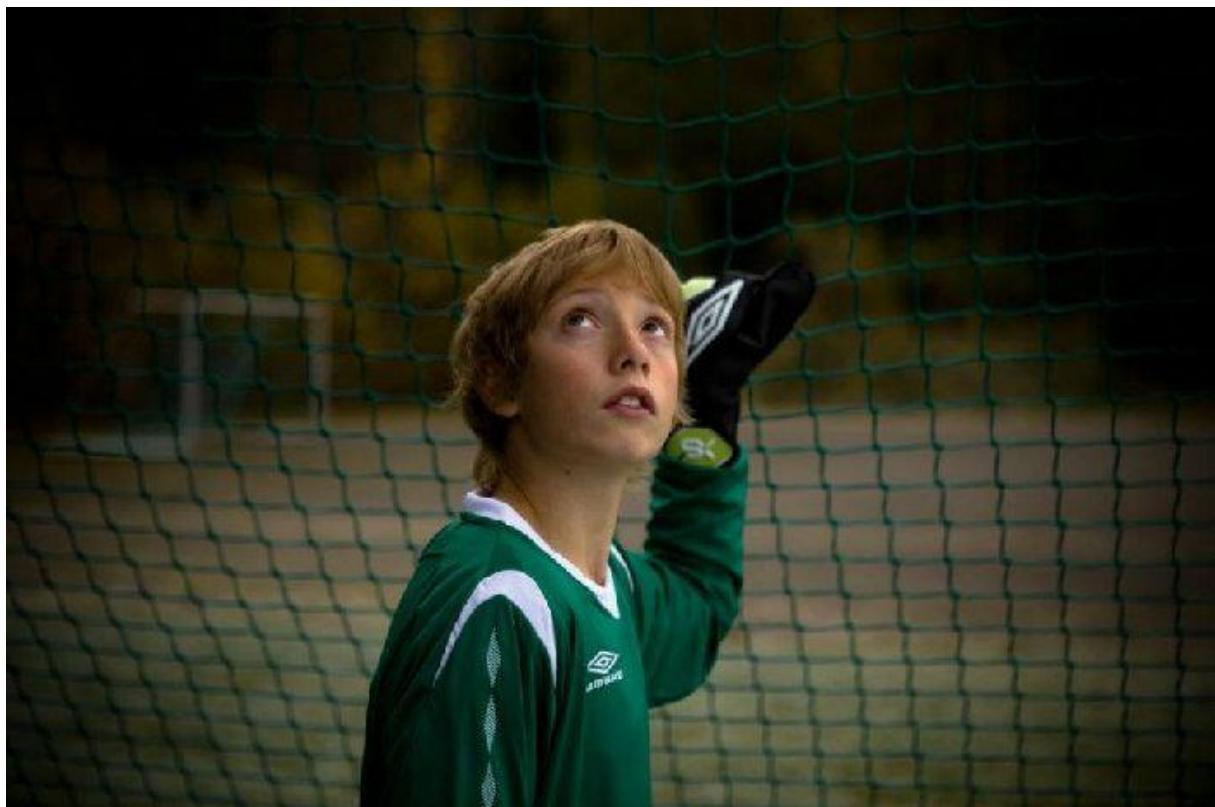
Jo me jako nasmijao u filmu svojim grimasama i postupcima. Skužio sam da u filmu ima i puno kadrova gdje Jo zamišlja razne situacije koje bi mu se mogle dogoditi. Izgleda da je gledao puno kriminalističkih filmova.

Ljubav prema djevojčici Mari pomogla mu je u životu da postane hrabriji i da se odupre nasilnicima.

Film mi se jako svidio i preporučio bih ga i drugima.

Leonardo Osmanovski

Glavni junak filma, dječak Jo

Moja majka

Moja majka zove se Dinka. Simpatična je i svi kažu da je lijepa.

Ona ima 40 godina. Visoka je i vitkog stasa. Glava joj je ovalna. Kada trepne svojim gustim crnim trepavicama, vidi se prava ljepota njenih plavih očiju. Mama ima dugu, gustu i sjajnu smeđu kosu. Nos joj je prćast, a usta crvenkasta. Odijeva se sa stilom. Najviše voli nositi ozbiljne šik haljine, crne cipele, a u slobodno vrijeme nosi laganu sportsku odjeću.

Moja mama je uvijek nasmijana, nježna i dobre volje. Uvijek mi je spremna pomoći oko zadaća.

Kada vidim da je umorna, rado joj pomažem. Ona to svojom dobrotom, koju mi poklanja, zaslužuje.

Leona Pančić

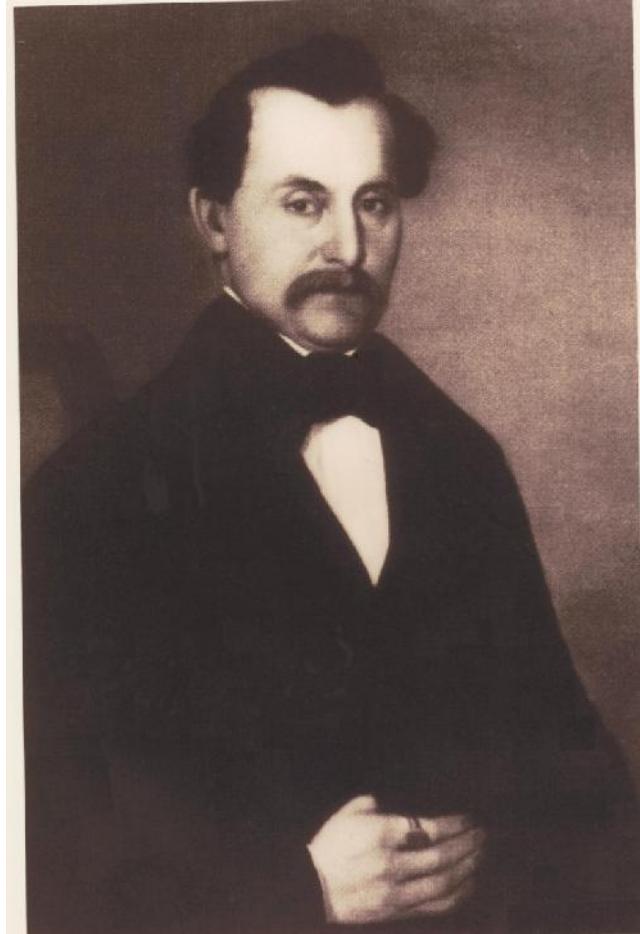

Opis portreta Ljudevita Gaja

Hrvatski političar i jezikoslovac Ljudevit Gaj rođen je 1809. g. a umro je sa 63 godine, 1872. g.

Gledajući njegov portret, čini mi se da je bio visok čovjek lijepog stasa. Izgleda interesantno i ozbiljno. Kosa mu je crna, uredno počepljana, nešto rijeđa na čelu. Lice mu je duguljasto, a obrazi lagano rumeni. Ima crne brkove i pomalo sijedu bradu. Pogled mu je pomalo tužan, a oči zelenkaste boje. Na sebi ima crno odijelo s bijelom košuljom i crnu leptir kravatu. Sjedi u crvenom baršunastom naslonjaču. Desna ruka mu je savijena, a na kažiprstu nosi zlatni prsten.

Na slici mi izgleda jako lijepo ali pomalo zamišljeno.

Arland Binaj

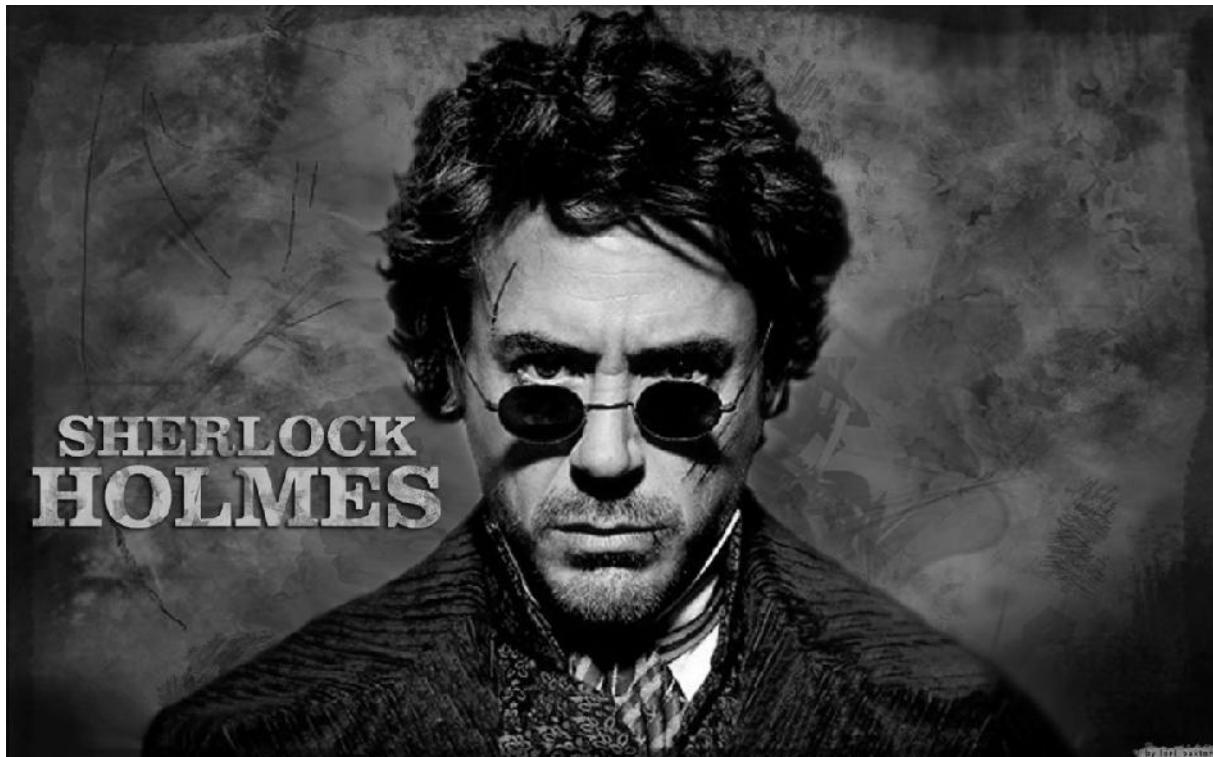
Zimski praznici iz snova

Kad bih mogla birati s kojim će književnim ili filmskim likom provesti zimske praznike, svakako bih odabrala Sherlocka Holmesa.

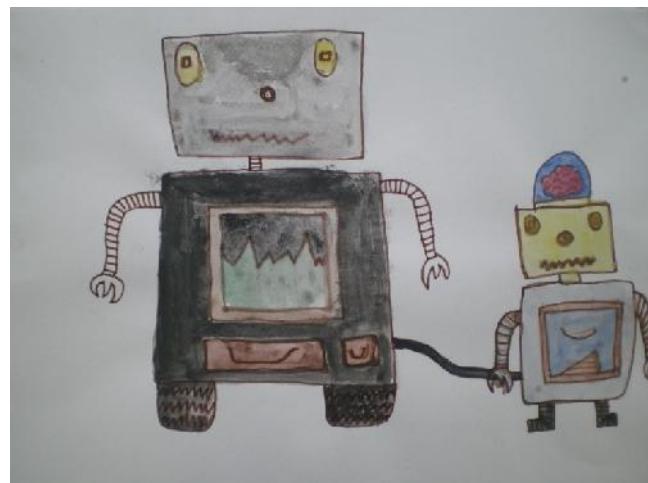
Sherlock Holmes je slavni istražitelji koji živi u Londonu i uz pomoć najboljeg prijatelja Watsona rješava komplikirane kriminalističke slučajeve. Na njihov poziv brzo bih odletjela u London i pomogla im u otkrivanju misterije „Tko je ukrao kazaljke Big Bena“. Morali bismo zalaziti u mračne uličice i zavlačiti se u podzemne tunele jer se tamo obično skrivaju lopovi. Razni zlonamjerni ljudi usmjeravali bi nas na krive tragove ali bismo ih mi svejedno nadmudrili. Na kraju bismo otkrili da je kradljivac sama engleska kraljica kojoj je na živce išla zvonjava tog ogromnog sata.

Eto, da mogu, tako bih ja provela zimske praznike. A sad odoh na 5 o'clock tea!

Ina Zelenika

POGLED U BUDUĆNOST

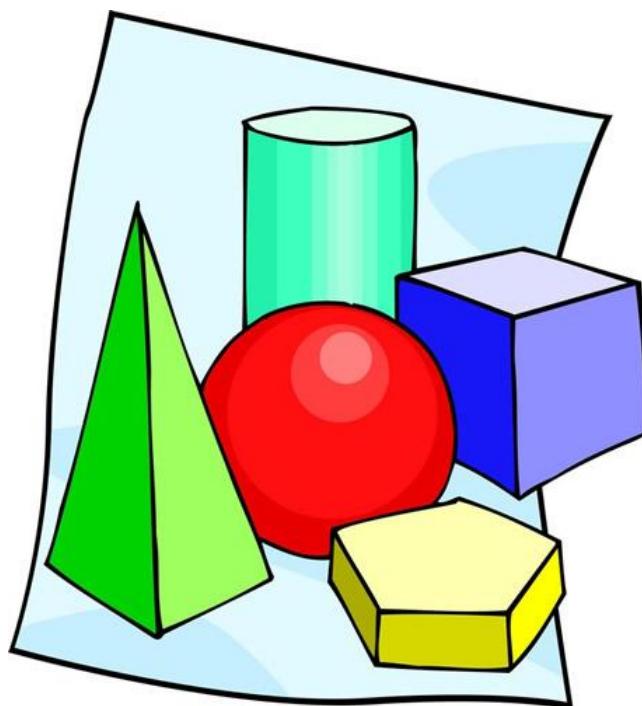
Jelenu muči matematika

Djevojčica Jelena išla je u prvi razred. Voljela je sve predmete, samo matematiku baš i ne. Nije voljela brojeve, zbrajanja i oduzimanja.

Jednog dana za sat matematike trebali su donijeti kocku, kuglu i kvadar. Jelena je zbunjeno gledala geometrijska tijela rasuta po klupi. Razmišljala je o tjelesnom kada skaču, vrte se i igraju loptom. Iz razmišljanja ju je trgnula kugla koja se počela kotrljati po stolu. Jelena se na trenutak uplašila, ali kugla joj se obratila i rekla joj da se ne boji. Za kuglom počeli su se vrtiti i skakati kocka i kvadar. „Ne boj se Jelena, mi ti želimo biti prijatelji. Htjeli bismo da kroz igru i zabavu zavoliš matematiku.“ Jelena je to oduševljeno prihvatile. Kod zbrajanja kugla, kocka i kvadar bi doskakutali a kod oduzimanja su se skrivali.

Od toga dana Jeleni se matematika jako svidjela i uživala je u njoj zahvaljujući svojim novim prijateljima.

Nikolina Lučić

Matematika je posvuda oko nas

Neki ljudi govore da je matematika glupa. Oni uopće ne primjećuju da je matematika posvuda oko nas.

Valjkom se valja tijesto, kockom igraju igre, računi se plaćaju pomoću matematike. Svi oblici u svemiru imaju ime u matematici. Sad pazite ovo: zagonetke se rješavaju i recepti se sastavljaju matematički. Sad stvarno vidite da je matematika posvuda. Mislim, mogao sam ja nabrojati još takvih stvari: Zemaljska kugla, topovsko tane, piramide, lopta... Ali sastavak bi tada bio dosadan.

Sportska matematika

Moji najdraži sportovi su boks i košarka.

Moja lopta za košarku je okrugla, a i moje boksačke rukavice kada u njima skvrčim ruku, to jest stavim u položaj šake. Vreća za boks izgleda kao izduljena kugla sa valjkastim vrhovima. Boksački ring je u obliku pravokutnika. Teren za košarku je također pravokutan. Oba se sporta igraju u zatvorenom prostoru, a to znači na stadionu ili u dvorani. Dvorane su obično kockaste, a stadioni okrugli.

Jako volim oba sporta ali volim i matematiku.

Fran Vučković

Moja prva simpatija

Moja prva simpatija zvala se Ana. Upoznao sam je na moru, u malom gradiću Cresu.

Prodavala je školjke kada sam je prvi put vidoio i odmah su mi se zatresle noge. Imala je plave oči i dugu plavu kosu. Nisam znao kako bih joj prišao. Onda sam se sjetio: „I ja ću prodavati školjke u njenoj blizini!“ Tako smo se upoznali i iz dana u dan sve više razgovarali.

Nažalost, ljetnim školskim praznicima došao je kraj, i ja sam se morao vratiti u Zagreb. Ona je ostala na Cresu.

Jedva čekam iduće ljeto da ponovno vidim Anu!

Matko Kraš

Motiv: šešir proljeća

Još sam se više zaljubio

Bio je to jedan običan dan. Žurio sam se u školu da ne zakasnim. Prvi sat smo imali vjeronauk. Svi smo već sjedili u razredu i časna je počela s molitvom.

U jednom trenutku, vrata su se otvorila i pojavila se ONA. Moja simpatija s plavim očima i dugom plavom kosom! Bila je prelijepa. Nosila je bijelu haljinu i ružičaste čizmice. Rekla je časnoj: „Oprostite što kasnim!“ Ispričala je da je na ulici ispred kuće vidjela malu mačkicu kako bespomoćno leži i smrzava se. Odnijela ju je u svoj haustor i stavila ju u kartonsku kutiju. Pokrila ju je starim ručnikom i donijela joj mlijeka. Morala je spasiti tu mačkicu!

Kada sam čuo tu priču, ostao sam bez riječi i još sam se više zaljubio. Moja simpatija je najbrižnija osoba na svijetu i zato je ona moja ljubav.

Luka Ležajić

Moja učiteljica

Opisujem svoju učiteljicu. Ona se zove Ljiljana Rukavina.

Ima 48 godina. Srednjeg je stasa i vitka je. Lice joj je uredno našminkano. Oči su joj svijetlo-smeđe boje. Kad se nasmiješi, oči joj se stisnu pa izgleda kao da škica. Ima asimetričnu frizuru, kosa joj je plave boje sa smeđim pramenovima. Uvijek je dotjerana. Danas je obukla crnu vunenu haljinu i remen s leopardovim točkicama. Na vratu ima lijepu ogrlicu od bijelog i žutog zlata, a na ruci smeđe-žutu narukvicu. Na ruci joj se sjaji zlatni prsten koji savršeno pristaje uz tamno crveni lak. Na nogama su joj crne hulahopke i smeđe kožnate čizme do koljena.

Moja učiteljica je jako uredna. Ponekad je stroga, ali i pravedna. Uvijek nas vodi na neka zanimljiva mjesta. Jako voli umjetnost i glazbu. Uvijek nam pomogne ako nam je teško i ima vremena za svakog učenika.

Ona je jedna jako dobra učiteljica. No ne slažem se uvijek s njezinim odlukama. Nije mi drago kad ju naljutimo pa ona tada ne želi razgovarati s nama.

Voljela bih da je moja učiteljica s nama i u višim razredima.

Lana Jakelić

Igramo se Kandinskog

Miron i ja na Sljemuenu

Volio bih zimske praznike provesti s Mironom na Sljemuenu. (Ako niste znali, Miron je glavni lik dječjeg romana „Duh u močvari“.)

Krenuli bismo pješice od Blizneca. Popeli bismo se skroz do vrha, do televizijskog tornja i gledali grad Zagreb, a na drugoj strani Zagorje. Onda bismo otišli u restoran „Zlatni medvjed“ na grah s kobasicama. Poslije ručka bismo otišli na Činovničku livadu na sanjkanje. Cijelo popodne bismo uživali na snijegu. Prespavali bi u planinarskom domu „Grafičar“. Sljedeće jutro bismo radili snjegovića na livadi ispred doma. Otišli bismo i na VIP Snježnu kraljicu. Navijali bismo za Ivicu Kostelića i skakali od sreće kada bi on osvojio prvo mjesto.

Miron i ja postali bi najbolji prijatelji i smišljali planove za ljetne praznike. Bilo bi to super zimovanje, a siguran sam da bi i Mironu bilo jako zabavno.

Luka Ležajić

Ljubav- trajno privlačni potres

Postoje različite vrste ljubavi: ljubav prema bratu i sestri, ljubav prema roditeljima, ljubav prema rodbini, ljubav prema prijateljima,...
Najveća ljubav koja mi se do sada dogodila je ona prema mojoj bratu.

Kada sam prvi puta video svojega brata bio je star svega jedan dan i čim sam ga ugledao, osjetio sam veliko uzbudjenje. Tada sam poželio skakati od sreće, ali sam se ipak suzdržao.

Gledao sam njegovu malu glavicu i velike oči i smišljao mu ime. Mislim da sam tada osjetio veliku ljubav jer me je preplavila velika toplina i osjećao sam se kao najsretniji dječak na svijetu.

Bio je jako sladak i htio sam ga poljubiti.

Ja se još nisam zaljubio, ali sam čuo da se zaljubljeni ljudi ponašaju prilično čudno.

Odjednom postanu zaboravni, zamišljeni, malo jedu i skroz na skroz su smušeni.

Mama mi kaže da će znati da sam zaljubljen kada prestanem jesti.

Pitam se da li je to istina? Uostalom, vidjet ću!

Lovro Luka Janeković

Krabulje

Vođa krabuljne povorke

Krabulje na Manduševcu

Htio bih obići svijet

Biste li voljeli s vjetrom obići grad Zagreb? Ja bih. Ispričat ču vam gdje bih ja bio i što bih sve radio na krilima vjetra.

Na krilima vjetra izbliza bih mogao promatrati krov crkve Sv. Marka. Mogao bih kroz prozor ući u mnoge muzeje i povijesne zgrade, u Tehnički muzej, u Muzej grada Zagreba, u zgradu Sabora i drugdje. Imao bih pogled na Zagreb s još veće visine nego što je vrh Ciboninog tornja.

No, kada bih mogao letjeti s vjetrom, htio bih obići više od Zagreba, htio bih obići cijeli svijet!

Obišao bih vulkane Etnu u Italiji i havajsku Mauna Lou. Brže od svih bih se popeo na Mont Everest te uživao u prelijepom pogledu. Tople amazonske kiše bi mi pomogle da se spustim.

Nakon svega toga vratio bih se u Zagreb i prijateljima pričao o svojim pustolovinama.

Viktor Milošević

Ljubav dvije papige

U dvorištu jedne lijepo kuće nalazila su se dva kaveza, u svakom kavezu po jedna papiga. U lijevom kavezu bila je ženska papiga Kokolina, a u desnome muška papiga Koko.

Danima i mjesecima oni su se sramežljivo gledali. Jedno drugom su pjevali, stalno su se ogledavali u ogledalu i uređivali. Jako su se zaljubili ali nisu mogli prići jedno drugome. No jednog dana u njihovo dvorište došao je neki nepoznati čovjek. Kupio je od vlasnika obje papige. Koka i Kokolinu stavio je u jedan kavez i odvezao na svoje imanje.

Papige su bile presretne, konačno su bile zajedno. Po cijele dane zaljubljeno su pjevale i igrale se po kavezu. Ljubav je predivna!

Nikolina Lučić

Moja majka

Rado opisujem svoju mamu. Ona se zove Ranka.

Ima 41 godinu, visoka je i vitka. Kosa joj je prirodno smeđa, ali se njoj više sviđaju svjetlije i veselije boje, pa se obojala u plavo. Oči su joj modro plave, a ponekad i sivo-plave. Ima pravilan nos i na njemu mali piercing. Usta su joj blijedo crvena a ponekad si ih i našminka. Iskreno, meni je predivna i bez šminke. Ima duguljasto lice pa se šali da izgleda kao žirafa, no meni je prelijepo to njen „žirafasto“ lice. Danas je na sebi imala majicu dugih rukava, crne hlače, crne čizme i sivu kožnu jaknu.

Moja mama Ranka je jako lijepa, dobra, draga, samouvjerena. Razumije moje probleme, podržava me u svemu što je za mene dobro. Kada sam tužna uvijek me utješi, a kada sam sretna smije se sa mnom.

Ona je najbolja osoba i mama na svijetu. Volim je više od ičega i znam da ona isto tako voli mene. Drago mi je što je baš ona moja mama.

Ina Zelenika

(P)op art

Intervju sa Snjeguljicom

Ja: Dobar dan i dobro došli u emisiju Snjeguljičini dnevnići 2!

Snjeguljica: Hvala!

Ja: Draga Snjeguljice, jeste li se oporavili od trovanja?

Snjeguljica: Jesam, sva sreća što me spasio moj princ.

Ja: Što radite svakodnevno u dvoru? Sigurno ste vrlo sretni s princom.

Snjeguljica: Vrlo sam sretna. Puno se družimo, jašemo konje uz rijeku, šećemo...

Ja: Sjetiš li se ikada patuljaka i kućice u kojoj si živjela?

Snjeguljica: Naravno, čak se i posjećujemo.

Ja: Koji ti je najdraži od njih?

Snjeguljica: Smiješnog li pitanja! Svi su mi jednako dragi, svaki je poseban na svoj način.

Ja: Moram te pitati, voliš li ti uopće jabuke?

Snjeguljica: Baš i ne!

Ja: Zašto si onda pojela otrovnu jabuku?

Snjeguljica: Bilo mi je žao siromašne bake pa sam probala jabuku iz pristojnosti.

Ja: Svi bi trebali biti tako pristojni kao ti, ali ne smiješ uvijek raditi stvari koje ne voliš samo iz pristojnosti.

Snjeguljica: Neću više, naučila sam lekciju.

Marta Vrkljan

Vjetar me ponio...

Jednog sunčanog dana stajala sam na maslačkovoj stabljici ispred škole u centru Zagreba. Uživala sam u suncu i laganom povjetarcu.

Odjednom je povjetarac prerastao u jak vjetar. Pokušala sam se održati na svom maslačku, ali nisam uspjela. Vjetar me ponio a ja sam bila začuđena i prestrašena.

Nosio me od Ulice Franje Račkoga sve do Trga bana Josipa Jelačića. Putem sam vidjela puno cvijeća, ljudi, lijepih ulica i starih kuća. Kad sam se navikla na letenje iznad grada, opustila sam se. Odjednom, vjetar se umorio i spustio me na nos mršavog i visokog čovjeka s crnim šeširom. Okrenula sam se i vidjela da je to kip čovjeka na konju. Bio je to ban Jelačić. Mršavi čovjek je kihnuo i odbacio me na nečiju jaknu. Na jakni tog prolaznika putovala sam do neke lijepe i uređene livade gdje sam pala na mačuhicu. Bilo je to kraj zgrade Hrvatskog narodnog kazališta. Tu sam našla puno prijatelja s kojima sam se zabavljala.

Odjednom sam se probudila. To je bio samo lijepi san.

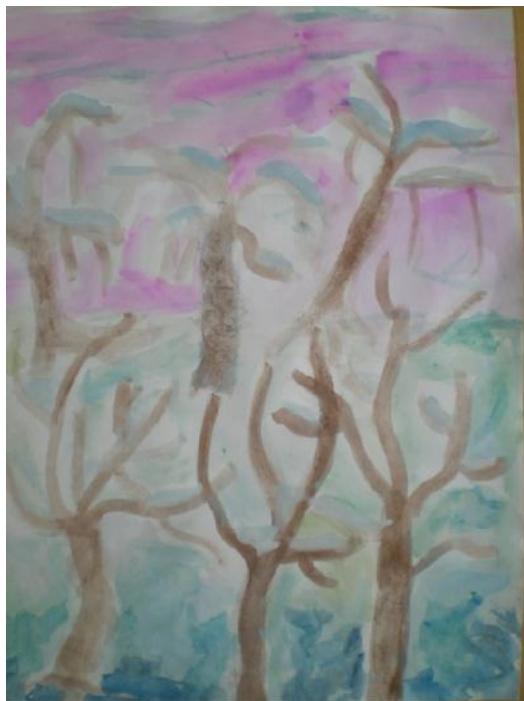
Ida Kranjec

PROJEKT „HRVATSKI SLIKARI 19. I 20. STOLJEĆA“

Ove školske godine naša likovna skupina proučavala je život i rad nekolicine istaknutih hrvatskih slikara 19. i 20. stoljeća. Neka od njihovih renomiranih djela uspjeli smo vidjeti „uživo“ u zagrebačkim galerijama i muzejima. Uživali smo i u slikanju motiva koje smo „posudili“ od tih slikara ili smo koristili njihove slikarske tehnike. Nastala su doista zanimljiva i likovno vrijedna djela.

NJEŽNOST AKVARELA SLAVE RAŠKAJ

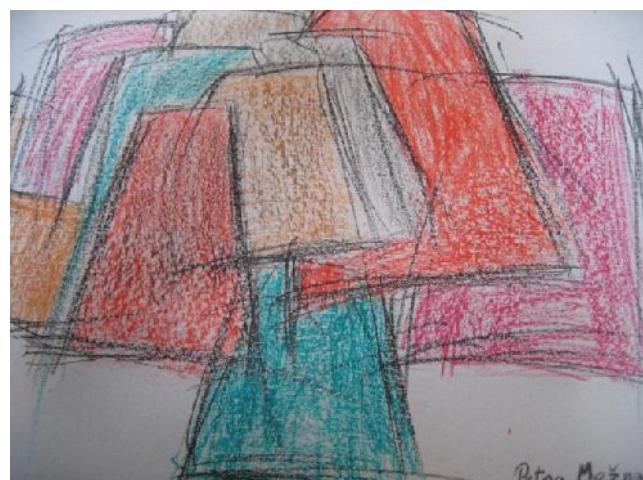
„ODRAZI NA VODI“ (UTJECAJ SLAVE RAŠKAJ)

KRAJOLIK U STILU LEA JUNEKA (KOLORISTIČKA FAZA)

HOMAGE ANTI KAŠTELANČIĆU (ciklus „Jedra“)

M
A
R
I
N
O
T
A
R
T
A
G
L
I
A

U maniri Miroslava Kraljevića

Portret prijatelja ili autoportret

Inspiracija: Vlaho Bukovac, „Gospođa na klupi“

Na Valentinovo

Danas je Valentinovo. Stalno mislim na svoju simpatiju jer je Valentinovo praznik ljubavi.

Prošlog ljeta provela sam jedan dan na Cresu, kod prijatelja Matka. Kad smo išli na nogometno igralište, Matko me upoznao sa svojim prijateljima. Dok smo igrali nogomet, došao je dječak Toma. Bio je jako zgodan. Bila je to ljubav na prvi pogled. Zajedno smo otišli na sladoled. Molili sm osvoje roditelje da nas puste da odemo u kino, ali nam nisu dali zbog toga što je bilo prekasno. Toma je morao ići kući napisati svoju domaću zadaću.

Jako lijepo sam se provela, šteta što sam se morala vratiti u Zagreb. Primijetila sam da mi je ljubav jako potrebna za moju budućnost.

Da nema ljubavi, to bi bilo kao nebo bez zvijezda.

Ida Kranjac

Mačja ljubav

Moja baka ima mačku Sivku. Sivo bijele je boje. Njeni susjedi imaju mačka Garfielda koji je dobio to ime jer mu je dlaka narančasta.

Primijetila sam da Sivka često odlazi nekamo. Mislila sam da ide tražiti hranu. Potajno sam ju slijedila. Tada sam primijetila da se Sivka svaki dan iskrade na igru s Garfieldom. Najdraža igra bila im je igra lovice. Bili su toliko zaigrani da su u toj igri rušili kante u dvorištu, potrgali cvijeće, istresli jabuke iz košare... Kad su se umorili, ušli su u košaru i zaspali u njoj. Izgledali su kao pravi zaljubljeni par.

Zaključila sam da i mačke imaju svoju ljubav.

Matea Martinec

Pomiješani osjećaji

Kada sam gledala film „Medvjed“ francuskog režisera Annauda u meni su se miješala različita raspoloženja. Osjećala sam tugu, napetost, strah i sreću.

Kada je mladunče medvjedice ostalo bez majke, bila sam tužna jer je majka poginula i zabrinuta za medvjedića. Napeto je postalo kada su lovci pucali na pomajku i uhvatili mladunče. Najnapetije je bilo kada je puma napala mladunče. Nakon svih uzbudjenja bila sam sretna jer film završava na lijep način – pomajka i medvjedić su zajedno utonuli u zimski san.

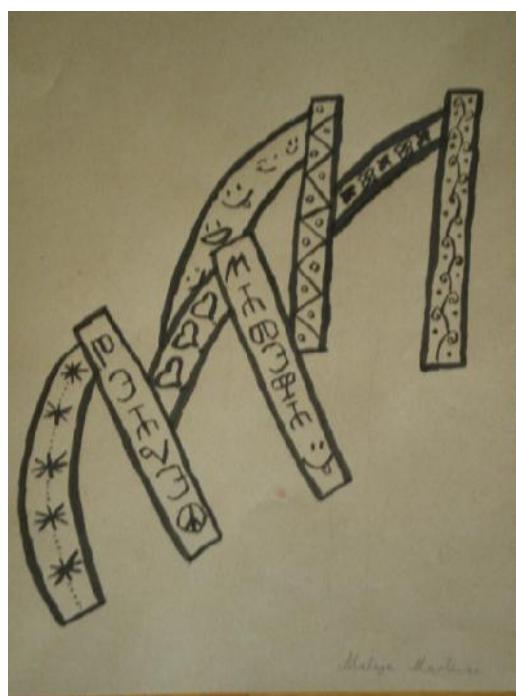
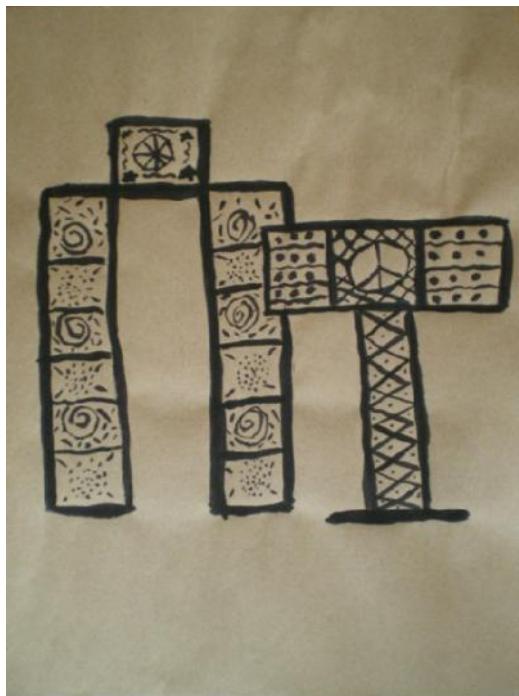
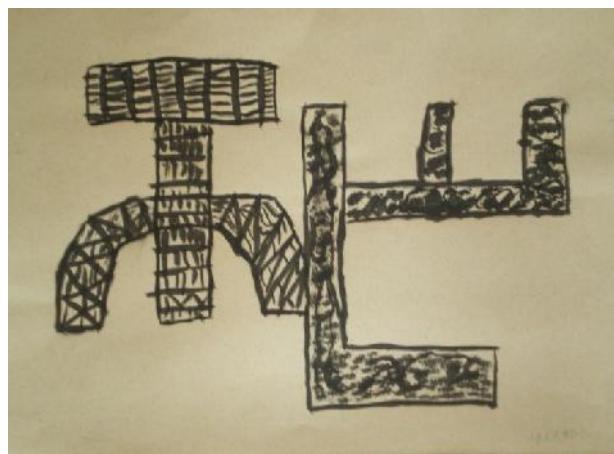
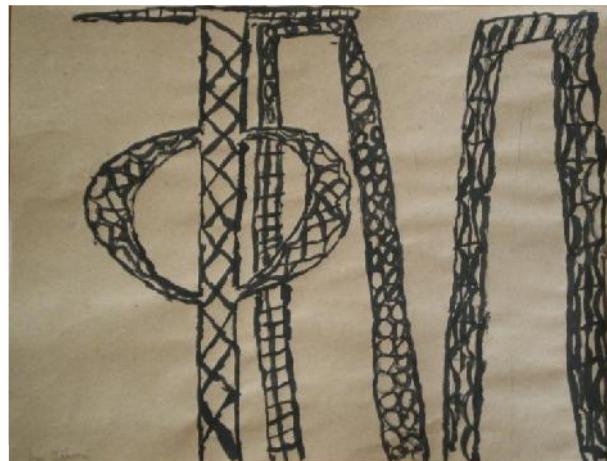
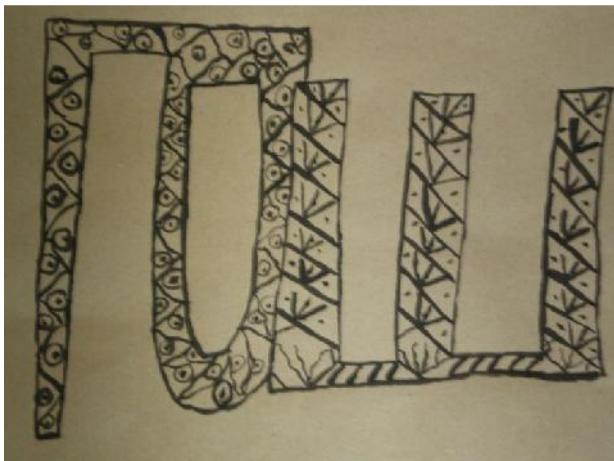
Ovaj film mi se jako svidio. Voljela bih da svaki petak gledamo neki novi lijep i uzbudljiv film.

Leona Pančić

"*The Bear*...is a remarkable achievement only on its own terms, which happens to be extremely limited and peculiar...its true emphasis is not on wildlife. Instead, it grafts the thoughts and dreams of more commonplace beings onto bear-shaped stand-ins." - Janet Maslin, The New York Times

NAŠI INICIJALI GLAGOLJICOM

Zimski praznici s Melitom

Nakon što sam pročitala dječji roman "Duh u močvari" pomislila sam da bih zimske praznike voljela provesti s Melitom u Kopačkom ritu.

Melita i ja bismo zajedno pomagale ozlijedjenim i promrzlim životinjama. Manje i bezopasne životinje donijele bismo kući, i tamo bismo ih njegovale i hranile dok se ne bi oporavile i bile spremne za povratak u prirodu. Radile bismo snjegoviće, grudale se i sanjkale. Kada bi nam bilo dosta igre, otišle bismo u kuću piti čaj i gledati crtiće.

To bi bili idealni zimski praznici u prirodi. Nadam se da bi Melita htjela provesti ljetne praznike sa mnom u Zagrebu.

Luna Klarić

Prizor iz filma Duh u močvari

Moja sestra Duga

Želim opisati moju sestruru Dugu zato što je ona jedna od najvažnijih osoba u mom životu.

Moja sestra ima 15 godina i ide u prvi razred Klasične gimnazije. Visoka je, ima dugu plavu kosu i tople smeđe oči. Jako je lijepa. Obično nosi traperice i Timberland čizme. Svaki dan lakira nokte i maže oči pa ne stigne učiti.

Duga provodi puno vremena sa svojim prijateljima i uvijek je vesela kad izlazi van ili ide na putovanja sa školom. Ne voli baš puno učiti.

U stanu Duga najviše pažnje posvećuje našem psiću Belli i meni. Volim se družiti sa svojom sestrom i bila bih jako sretna da mi dopusti da češće spavam u njezinoj sobi.

Mislim da ćemo se voljeti i biti bliske čak i kad odrastemo.

Luna Katarina Klarić

Tri čistača

U spremištu jednom
u mračnome kutu,
našle se tri stvari,
jedna drugoj na putu.

Tko mi to stoji
na mokroj glavi?
-iz mraka se sitni glasić javi.

Hajde ne gnjavi,
i nama je tijesno!
-ostali glasovi jave se bijesno.

Kako tijesno?
Pa tu mjesta ima.
Proširite se kao
morska plima!

Ne dosađuj krp!
-metla poviće.
Tvoja nas se glava
uopće ne tiče!

Hej metlo,
gruba li si!
Moramo biti složni
kada smo se ovako stisli.

Imaš pravo!
-kanta kaže.
Moramo biti složni
jer to nam pomaže.

Lovro Luka Janeković

POINTILISTI 4.B NA DJELU

Moj brat Argjent

Moj brat Argjent ima 13 godina i polazi osmi razred naše škole.

Visok je, čvrst i vrlo zgodan. Ima duguljasto lice, velike smeđe oči i lijepa usta. Kosa mu je kovrčava i crne je boje. Voli se uredno i lijepo oblačiti. Najčešće nosi traperice i majce kratkih rukava. Na trapericama uvijek ima veliki crni remen poznate marke.

Argjent je vrlo simpatičan dječak i voli društvo. Puno se smije. Ljubazan je i često pomaže drugima. Zbog toga ima puno prijatelja. Ponekad je i sramežljiv.

Svog starijeg brata poštujem i jako volim. Uvijek mi daje dobre savjete. Često zajedno igramo nogomet. Ima situacija kada se i ne slažemo, ali vrlo brzo sve zajednički riješimo.

Arland Binaj

Uočili smo i ovjekovječili ljepotu komplementarnog kontrasta na cvijetu mačuhice. Uživajte!

ZA MLADE ISTRAŽIVAČE

Munja i grom

priredio: Fran Vučković

Uvod:

Svi znamo nešto o munjama i grmljavini, ali vjerojatno ne znamo kako nastaju, od čega i zašto. U ovom, tekstu dani su odgovori na sva ova pitanja.

Prvo i najvažnije: Što je i kako nastaje munja i grmljavina?

U olujnom nevremenu olujni su oblaci napunjeni elektricitetom, gornji dio oblaka nabijen je pozitivno, a donji negativno. Znanstvenici se još nisu usuglasili kako zapravo nastaje ovo električno punjenje oblaka, no prepostavlja se da je to jedan od rezultata globalnog kruženja vode na Zemlji. Kad se vlaga nakuplja u atmosferi, nastaju oblaci, koji mogu nositi milijune vodenih kapljica i leda. Kondenzirane kapljice u oblacima neprestano se sudaraju s vodenom parom koja stiže s tla. Kapljice se s parom sudaraju i tijekom oborina, jer dok se jedan dio vlage vraća na Zemlju, drugi isparava. Upravo tijekom ovih sudara iz vodene se pare izbijaju elektroni, koji tako stvaraju električni naboj. Kako do sudara dolazi u donjem dijelu oblaka, izbijeni elektroni ovdje stvaraju negativan naboj (višak negativno nabijenih čestica).

Da bi nastala munja, potrebno je da električna staza stigne do tla i pronađe „uzemljenje“ – točku ili predmet na kojem će se zaustaviti. Kad se to dogodi, sjevnut će munja. Svjetlost koju vidimo zapravo je rezultat

električnog pražnjenja između oblaka i Zemlje koje slijedi put stvorene električne staze. Munja je stoga vidljivo pražnjenje atmosferskog elektriciteta do kojeg dolazi kad određeno područje atmosfere postane električki nabijeno. Tijekom oluje munja se može pojaviti u oblaku, između oblaka, između oblaka i zraka te između oblaka i tla. Neke od vrsta munja su visokonaponske munje, lančane, trakaste, viličaste, raketne... ali mislim da vas to ne zanima.

Grmljavina je meteorološka pojava. Ona je zvuk koji je posljedica djelovanja munje. Širi se brzinom oko 300 m/s. Bljesak munje prije se vidi nego se čuje grmljavina, jer je brzina svjetlosti veća od brzine zvuka. Jačina grmljavine je oko 100 decibela.

Brzina kojom vidimo munju je jednaka brzini svjetlosti. Brzina kojom čujemo grmljavinu je jednaka brzini zvuka. Zbog razlike u brzinama svjetlosti i zvuka, možemo otkriti koliko je grmljavina udaljena od nas: brojite sekunde od sijevanja do grmljavine i podijelite s tri i rezultat je otprilike broj kilometara koliko smo udaljeni od udara groma.

Grmljavina kroz povijest

Kao jedan od najfascinantnijih prirodnih fenomena grom je kroz najveći dio povijesti fascinirao i plašio čovjeka, zaokupljaо njegovu maštu, no ostao neobjasnjiva pojava sve do nedavno.

U antičko doba kad je znanstvena misao bila tek u povojima, a bogova je bilo više no stanovnika povećeg sela, gotovo svim narodima i kulturama su grom i grmljavina bili znaci božanskog djelovanja. Starim Grcima grom je predstavljaо jedno od Zeusovih oružja koje je za njega načinila Minerva, božica mudrosti.

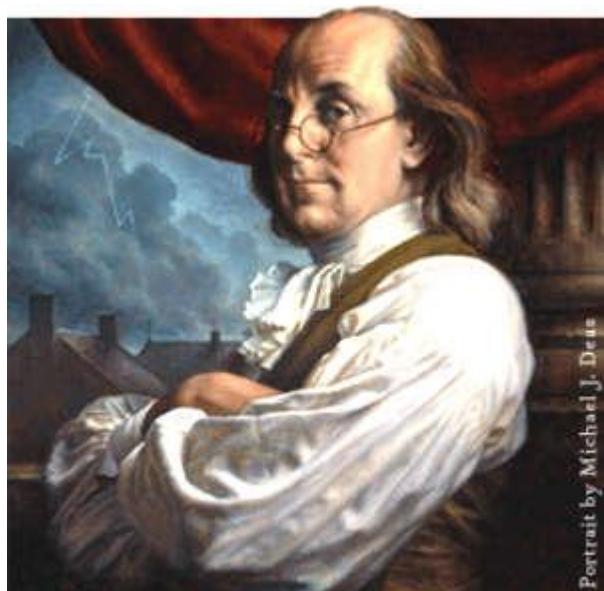
I Grci i Rimljani su promatrali nebo, plašili se grmljavine kao znaka da su bogovi loše volje ili da se među njima događaju svađe i obračuni. Želeći odobrovolti bogove, obožavajući ih i bojeći ih se, svoje hramove su najčešće gradili na mjestima koja je pogodio grom i koja su s toga za njih

bila sveta. Dijeleći slična uvjerenja, Asteci su bogove pokušali odobrovoljiti prinoseći im za žrtvu djevice.

Slično je bilo u kulturama i religijama većine starih naroda, a razna praznovjerja su se održala gotovo do današnjih dana. U nekim sredinama još se i danas vjeruje da zvuk crkvenih zvona može odagnati gromove, a sanjke Djeda Božićnjaka po cijelom svijetu vuku jeleni po imenu Donner (grmljavina) i Blitzen (munja). Preokret u razmišljanjima o fenomenu groma dogodio se sredinom osamaestog stoljeća zahvaljujući radi i fascinantnim pokusima Benjamina Franklina. On je pomoću njih dokazao da je grom električna pojava te je konstruirao i gromobrane kojima su se objekti i ljudi u njima mogli zaštiti. To je svakako bio ogroman korak naprijed, no trebalo je proteći još dosta vremena da njegove ideje budu prihvачene u znanosti i u praksi.

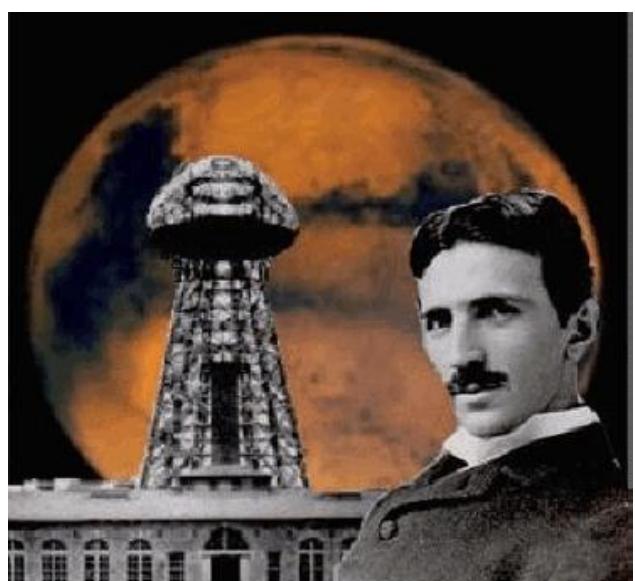
Zanimljivost:

Nikolu Teslu zvali su i Gospodar Munja. Sasvim zasluženo jer je 1899. godine u Colorado Springsu stvorio najdužu umjetno izazvanu munju. Bila je duga 41 metar.

Portrait by Michael J. Deis

Benjamin Franklin

Nikola Tesla

istraživanje u Maksimiru

27.4. izvršili smo malo znanstveno istraživanje na Kišobranskoj livadi u Maksimiru. Brojali smo jedinke maslačka na površini od 1 m^2 na različitim dijelovima livade. Postavili smo istraživačko pitanje, postavili hipotezu na osnovu predznanja – „Najviše maslačaka rast će na najsunčanijim dijelovima livade“. Ogradili smo površine od 1 m^2 , prikupili smo podatke, obradili rezultate i donijeli zaključak: Najviše je maslačaka na dijelu livade gdje je dopodne sjena, a poslijepodne sunčano. Tu maslačci imaju optimalnu količinu svjetlosti, topline i vlage.

Broje se maslačci...

i slasno jede!

Životna zajednica travnjaka

Istražili smo i fotografirali životnu zajednicu travnjaka. Bilo nam je zabavno i poučno, a dio bogatstva biljnog i životinjskog svijeta želimo pokazati i vama.

14.6.2012. Izlet na Jarunsko jezero

Preeedobrooo!

KUTAK ZA SLADOKUSCE

Jagode ili višnje? Mi kažemo – oboje! Uživajte u ovim provjerenim receptima.

WILD CAKE

Biskvit: 4 jaja, 4 žlice šećera, 4 žlice brašna, pola praška za pecivo, mala žličica ulja, 2 žlice kakaa(ako želite tamni biskvit)

Staviti peći 25 minuta na 180 °C. Kada je biskvit pečen, žlicom poprskati po kolaču malo soka komposta od višanja.

Fil: U soku od 1 komposta od višanja skuhati jedan puding od vanilije, i kad je puding gotov u njega staviti višnje iz komposta. Masu preliti preko biskvita.

Odozgo staviti šlag i otopiti čokoladu na pari. Pomoću žlice pokapati čokoladu po šlagu kako biste dobili wild izgled. Dobar tek!

Recept mame Anamarije

BOMBA OD JAGODA

Biskvit: Napraviti klasičan biskvit od 6 jaja.

Krema: 1 l mlijeka, 1 dl vode, 3 žumanjka, 20 dag šećera, 1 puding od jagode, 12 dag brašna – sve sastojke izmiješati i ukuhati u mlijeko. Kad se ohladi umiješati snijeg od preostala 3 bjelanjka

Biskvit se kida na komadiće i slaže u veću zdjelu. Zatim se stavi red kreme, pa red jagoda, red biskvita, red kreme, red jagoda. Ohladiti, iskrenuti zdjelu te omazati šlagom. Dobar tek!

Stari dobri viceri o đacima

Prikupila: Ida Kranjac

- Učitelj pita malog Ivicu: Zašto nisi naučio gradivo?

Ivica: Isključili su nam struju!

Učitelj: I što si radio cijelu večer?

Ivica: Gledao sam televiziju!

Učitelj: Bez struje?

Ivica: Imao sam svijeću.

- -Mama, neću u školu!
-Zašto sine?
-Tamo me nitko ne voli, ni djeca, ni nastavnici!
-Ali moraš ići sine, ti si RAVNATELJ!

- Kaže učitelj Ivici: Ivice! Ne možeš spavati na satu!

Ivica će: Ma mogao bih, samo da ne govorite tak glasno!

- Mama: Perice, jesli li ispravio onu jedinicu iz matematike?

Perica: Nisam, mama, bila je napisana kemijskom.

DPROŠTATKA

The End
The End